

Cal Segarresos i Cal Pau

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Sector sud del municipi.
Emplaçament	Prop del km. 46 de la C-37. Cal prendre el trencall a ma dreta, camí de Can Segarresos a can Magí
Alçada:	563
Coordenades:	
Latitud:	41.47949
Longitud:	1.49306
UTM Est (X):	374185
UTM Nord (Y):	4593083

Classificació

Número de fitxa	08257 - 39
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Treballs recents de restauració executats (2014).
Protecció	Inexistent
Observacions protecció:	Projecte de Catàleg de Masies fitxa 60.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08257A01009501/002000400CF79C
Autoria de la fitxa	F. Xavier Menéndez
Data de registre de la fitxa:	dc., 21/05/2014 - 02:00

Descripció

Conjunt format per la masia dels Segarresos (edifici principal) i per la casa petita del Segarresos (abans Cal Pau), l'antic habitatges dels masovers que s'hi adossa a la part posterior (actualment formen part d'una sola finca). La casa principal és una masia de planta rectangular amb planta baixa, dos pisos i golfes, amb coberta a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal. Les obertures de la façana principal són noves i poc rellevants, sense decorar. La porta d'accés és petita, centrada, i presenta un senzill balcó al capdamunt, també centrat. El balcó, de llosana de pedra, presenta una data gravada.: 1872. Tot l'immoble està arrebossat. Davant la façana es visible una gran era feta amb paviment de lloses petites. La masoveria o Cal Pau és un edifici de planta rectangular adossat a la façana oest-nord-oest de l'edifici principal. Es compon de planta baixa i planta primera, amb coberta de teula a una vessant. Presenta finestres petites quadrades a llina. Es comunica interiorment amb l'edifici principal.

Observacions:

Ubicat a la cruïlla entre la C-37 i el camí de can Segarresos a Can Magí, a tocar Km.46 de la carretera C-37. Activitat agrícola important, a part d'ús residencial. En el marc de les obres de millora que impulsa la propietat, han repicat una de les parets laterals, posant al descobert un parament de pedres ben escairades i de bona qualitat, sobretot les que fan cantonera. Cal Pau podria datar de 1850.

Història

Citada al Nomenclàtor de 1860 com a Segarresos. També surt citada al Mapa Almera/Brossa com a 1900 com a Segarresos i al mapa IGE de 1914 surt grafiada sense nom.

Segons els actuals propietaris, el nom de la casa procediria dels primers moradors, que serien originaris de La Segarra. L'actual casa es del segle XIX: es tracta d'una ampliació de l'anterior casa, que era més petita (al balcó hi ha gravada la data 1872). L'avi dels actuals propietaris era el masover de la casa i la va comprar als amos, als anys 40 del segle XX.. Així les dues cases es van unificar. Fins llavors els masovers sempre havien viscut a la masoveria (Can Pau) mentre els amos vivien a Els Segarresos.

Tenim una cita del segle XVIII. Segons el capbreu encarregat al notari igualadí Francesc Melción per Pere d'Alcántara, duc de Cardona-Medinaceli (que visqué fins el 1790) per censar les seves terres de Miralles, la finca més important era el mas dels Segarresos, que comprenia també els masos de la Costa i Sant Genís, amb vuitanta jornals de llaurar, i que eren ocupats per Francesc Camps i Lafarga, calceter d'Igualada. Pagaven el delme al baró (és a dir, als Cardona-Medinaceli, hereus dels Montcada, marquesos d'Aitona i barons de Miralles i de La Llacuna) i la primícia a la parròquia de Santa Maria de Miralles. Els ducs de Cardona-Medinaceli van conservar el domini de Miralles fins anys després de les lleis abolicionistes de 1811, 1823 i 1837. La qüestió no es va resoldre fins a rebre una sentència del Tribunal Suprem, dictada el 1898, que confirmava l'acabament de les senyories jurisdiccionals.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, Josep (1988) 2ed: Història de l'Anoia. Santa Maria de Miralles. Parcir Edicions Selectes, Manresa, p. 209-219.

HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP. Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable. Document per a l'aprovació inicial. Servei d'Urbanisme de la Diputació de Barcelona. Ajuntament de Santa Maria de Miralles. Març 2016.

